

Viering rond Schrift en Tafel Ekklesia Tilburg
Zondag 29 juni 2025
Simone Snakenborg (Schrift) Miranda Vroon-van Vugt (Tafel)

Met wind in de haren en zon in de rug

Opening

Lied: Een simpel openingslied III-182

Inleiding

Goedemorgen en welkom in dit huis van licht,
waar het warm is en gastvrij.

Vandaag is de laatste viering van het pastorale jaar.
Maar we kijken niet terug, en juist wel vooruit.

We proeven van de zomer en gaan samen op reis .
We stappen uit de dagelijkse sleur,
laten het nieuws voor wat het is en zetten de mobiel op niet storen.

Dus 'fasten your seatbelds',
We gaan op reis met Jezus, Elisa, Elia en met elkaar.
Onze rugzak hebben wij altijd volgepakt.

En omdat vakantie al begint wanneer je de voordeur achter je dicht trekt en niet
pas wanneer je op je vakantiebestemming bent.
Zo doen wij ook nu.
Laten we allereerst een moment stil worden.
Om los te laten waarmee we binnenkwamen.
Om te ontvangen wat deze reis ons brengt.

Stilte

Gebed

Enige,
raak ons aan.
Onder uw mantel zijn wij veilig.

Enige,
Bestem ons,
zodat wij weten waarheen wij gaan.

Enige,
zorg voor ons
als wij u zoeken
in het donker of in licht.

Zodat wij,
als Mensen van de Weg,
in Uw Geest
verder kunnen gaan.

AMEN

Lied/antifoon/beurtzang: Kyriegebed III-100

Dienst rond de Schrift

Eerste lezing: 1 Koningen 19,19-21
Lied/beurtzang: Psalm 16: Hoor je mij III-188
Tweede lezing: Lucas 9,51-62
Muziek/acclamatie: Pianomuziek

Overweging

“Met wind in de haren en zon in de rug ligt het land voor ons open.” Dit is de eerste regel van het lied dat we zometeen gaan zingen. De melodie is afkomstig van de Lakota Indianen uit Noord-Amerika. Het wordt gebruikt om de Grote Geest en de heiligheid van de aarde te eren - deze zijn onafscheidelijk.

Het leek me een prachtig beeld om de zomerperiode mee in te gaan. Een fris begin van een reis naar ontspanning en ontdekking voor de vakantiegangers. Maar ook de thuisblijvers kunnen in juli en augustus op reis. Want het thema van de zomervieringen luidt: ‘Ik ga op reis en ik neem mee’. We kennen het spel en het is de bedoeling dat je elkaars voorwerpen kunt onthouden en opnoemen. Aan het einde van de zomer hebben we dus heel veel extra bagage!

Ik ben zo vrij om de aftrap te doen. Ik ga op reis en ik neem mee: **een koffer vol actualiteiten**. Die neem ik mee naar een rivier in de hoogste bergen en kieper hem daar leeg. Zodat al het nieuws - het goede en het slechte - oplost en wegstroomt. Hè, hè. Heel wat lichter en helemaal zen keer ik terug naar huis.

Neem nou deze week de NAVO-top. Goed nieuws, zo werd gezegd. De 32 landen droegen verbinding en eenheid uit en er gebeurden gelukkig geen rare dingen. Alhoewel: we vermaakten ons met de vele AI-foto's en -films van Trump bij de koning en Trump met Mark. Maar was het wel goed nieuws? Vanaf nu hebben we een gemeenschappelijke vijand en spekken we de oorlogskas in hoog tempo. Hup, de koffer in met dat nieuws en weg ermee. Als dat zou kunnen?

Maar we leven in deze wereld, allemaal. We zijn verbonden met elkaar. Met wat goed is en wat slecht is. Of we willen of niet.

Hoe houden wij dan ons hoofd boven water? Hoe voorkomen we dat we te veel worden ondergedompeld door de slechte en enge berichten van deze tijd, zonder alles weg te wuiven of onze kop in het witte strandzand te steken? Hoe kunnen we leven vanuit ons hart, zoals Jezus dat deed, als we iedere keer in ons hoofd of onze emoties worden geslingerd vanwege alles wat wij lezen, horen en zien?

De lezingen van vandaag bieden ons een prachtig inzicht. Dus ... we gaan op reis, met Jezus, Elisa en Elia. Wie of wat nemen we mee?

Jezus is op weg naar Jeruzalem. Hij heeft een bestemming die ligt voorbij de grens van dit leven, alleen bereikbaar door los te laten en lief te hebben. Het lijkt een onbegaanbaar pad, maar hij is vastberaden.

Onderweg wordt Jezus aangesproken door mensen die ook mee willen. Blijkbaar voelt men zich aangetrokken tot het bonte reisgezelschap. Nu kan je denken: hoe meer zielen, hoe meer vreugd. Is het juist niet slim om veel medereizigers of volgelingen te hebben, of vandaag de dag: veel volgers? Hoe meer vrienden en volgers op de socia's, hoe beter je berichten zich verspreiden en hoe bekender je wordt. Van ondernemer, influencer tot president een geliefd gratis reclamekanaal.

Maar Jezus volgen doe je niet zomaar. Ook al worden de vroeg-Christenen de 'Mensen van de Weg' genoemd. En Jezus volgen doe je ook niet op één manier. Dat is niet zonder pardon je schepen verbranden en alles en iedereen achterlaten. Maak van thuisblijvers geen spoorzoekers. Voor sommigen is deze radicale keuze overigens wel weggelegd, daarover straks meer.

Jezus vraagt de omstanders die mee willen: 'Weet je het zeker? Als je meegaat, geef je je huis en bezittingen op. Je geliefden achterlaten, is dat **echt** wat je wil? 'Kan je jouw relaties en je werk echt helemaal opgeven voor een nieuw, onbekend leven? Voor de meesten van ons zal 'Jezus volgen' betekenen: ons eigen leven leiden zoals nu, maar **meer in verbinding** met wat is en groeit om ons heen, met

onze geliefden en onze levenstaken. Leven vanuit ons hart, wat juist vandaag de dag zo'n uitdaging is.

Hoe doen we dat: Jezus volgen en leven vanuit ons hart? Dat heeft met focus te maken, lezen wij in Lucas 9 vers 62. Kijk niet achterom maar vooruit. Richt je op waar je naartoe wil. *'Wie de hand aan de ploeg slaat en achterom blijft kijken, is niet geschikt voor het koninkrijk van God.'*

Die nieuwe wereld waar recht en vrede is.

Waar armoede niet bestaat.

Waar mensen elkaar helpen en steunen.

Waar mensen één zijn en in elkaar bestaan.

Voordat je kan zaaien, moet je het land omploegen. En dat kan alleen als je vooruit kijkt. Naar de ruwe grond die nog niet ontgonnen is.

Zoals ook die ene ploeger dat deed, Elisa, boerenzoon, leerling en opvolger van profeet Elia. Elisa keek vooruit en ploegde voort. De profeet Elia stapte de akker op en gooide zijn magisch mantel **over** hem heen. Een hele kunst om Elisa goed te raken met 12 span ossen voor zich uit, zonder ongelukken te veroorzaken. Want die mantel kan raar terecht komen.

Elisa mag wel mee en alles achter zich laten. Sterker nog Elisa krijgt eerst wel de gelegenheid om afscheid te nemen van alles en iedereen. Meegaan met een profeet om er zelf een te worden, dat is aan slechts weinigen voorbehouden. Elisa rent Elia achterna, roetsj: de toekomst in.

Wij kunnen geloven en Jezus volgen in het leven dat wij leiden. Dus kijk niet terug, blijf niet staren op wat vroeger was, maar kijk vooruit. Laat je niet afleiden door de sporen die het slechte, enge nieuws achterlaat. Kijk vooruit en omarm de belofte van liefde. Het nog te ploegen land dat bloeien zal.

Met wind in de haren en zon in de rug ligt dat land voor ons open.

Met Jou aan mijn zij, met Jouw op mijn pad.

Geen kwaad zal ik duchten, want Jij bent nabij.

En heel misschien, juist als wij ons leven zó leven
in volle toewijding en met liefde
voelen wij ineens die mantel van licht over ons heen.

Geest van Vrede die neerdalen zal
over de aarde, mensen, dieren en dingen.

AMEN

Lied: Kom Schepper, Geest

(t. Sieds Prins [vrij naar een oud lied van de Lakota Indianen]
m. Tony Barr. arr. Tom Löwenthal)

1 Kom Schepper, Geest

Jij, die de dag verlicht
ons hart weer warmt.

Wij loven je om het vuur in onze ziel,
de passie en de pijn,
wij loven je om verlangen dat weerklinkt.

2 Kom Schepper, Geest

Jij die de nacht doorbreekt
het schimmenuur bedwingt

Wij loven je om de prilheid van de morgen,
de eerste stappen van een kind,
wij loven je om troost die je schenkt.

Refrein

3 Kom Schepper, Geest

Jij, die mensen aanraakt
en winterkou verdrijft.

Wij loven je om rivieren die stromen,
een zalm die opspringt,
wij loven je om adem die je brengt.

Refrein

4 Kom Schepper, Geest

Jij, die ons roept te gaan
en in beweging zet.

Wij loven je om de dieren op het veld,
een nachtegaal die zingt,
wij loven je om vrijheid die verbindt.

Refrein

5 Kom Schepper, Geest

Jij, die wonden heelt
kom in ons bestaan.

Wij loven je om de wind die waait,
de trom die klinkt,
wij loven je om vrede die verstillt.

Refrein (3x)

Dienst rond de Tael

Uitnodiging en gebed

Gezongen tafelgebed: Moge ons verschijnen III-33

Breken en delen (muziek)

Slot

Voorbeden

Gezongen: Nada te turbe III-154

*Nada te turbe, nada te espante
Quien a Dios tiene, nada le falta
Nada te turbe, nada te espante
Solo Dios basta (2x)*

(neuriën)

Enige, wij bidden u.

Leer ons vertrouwen op uw belofte
dat een nieuwe wereld komen zal
waar mensen bloeien
als honderd bloemen
prachtig divers, allen gelijk.

Wij zijn 'Mensen van de Weg',
Wij leven door vέρder te gaan.

Bestem ons en richt ons:
onze blik vooruit
naar hoop en liefde.

*Nada te turbe, nada te espante
Quien a Dios tiene, nada le falta
Nada te turbe, nada te espante
Solo Dios basta (2x)*

(neuriën)

Wij vragen u met heel ons hart
om vrede te zijn in iedereen:
in machthebbers en leiders,
in soldaten en activisten,

in ouders en leraren,
in zorgverleners en helpers.

Want sámen zijn wij Een.
Samen kunnen wij helen,
onszelf, elkaar en deze planeet.

*Nada te turbe, nada te espante
Quien a Dios tiene, nada le falta
Nada te turbe, nada te espante
Solo Dios basta (2x)*

(neuriën)
Enige, de komende maanden gaan wij op reis.
in onszelf of naar buiten.
Wij leggen onze reis in uw handen.
Bescherm ons tegen ongemakken
en zegen wie en wat
wij tegenkomen onderweg.

Want niets kan ons weerhouden
of bang maken.
Want altijd bij ons blijft u.

*Nada te turbe, nada te espante
Quien a Dios tiene, nada le falta
Nada te turbe, nada te espante
Solo Dios basta (2x)*

Afsluiting

Rest mij nog om jullie allemaal een fijne zomer toe te wensen. Op reis of thuis. En voor wie wandelen gaat, hierbij tot slot nog een relativerende limerick van Kees Stip:

Een egel die, gestart te Smilde,
naar Hindelopen lopen wilde,
zeeg halverwege in elkaar
met een aanmerkelijke blaar.
Ach had ik, hoorde men hem snikken,
maar iets om die mee door te prikken.

Zegen

Enige,

Raak ons aan met uw mantel en zegen ons
als wij thuis zijn, onderweg
of in de mooiste uithoek van de wereld.

Sla uw mantel om ons heen en doorgloei ons
bij het licht van maan en sterren,
als ons leven donker is als de nacht.
Wees een heldere zomerdag
tot wij stralen van geluk en licht geven.

Werp uw mantel over ons heen en bescherm ons.
Want bij U zijn wij veilig
waarheen we ook gaan,
wij mensen van de weg.
Met wind in de haren en zon in rug,
over open velden en goed wijd land
met wel honderd bloemen die bloeien
veelkleurig en vrij
de toekomst in.

In de naam van de Vader, Zoon, Heilige Geest. AMEN

Slotlied: Honderd bloemen (AvB) III-68